

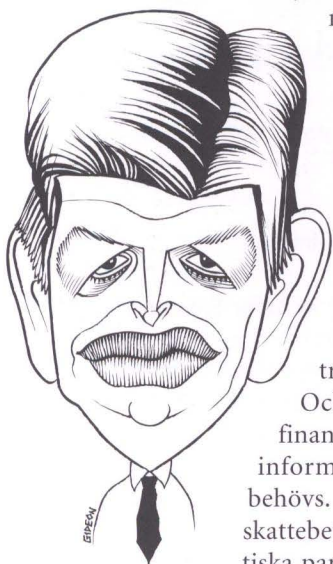
Staten, det är Persson – inte Du

| av Per Heister

Margot Wallström har blivit kommissionär med ansvar för EU:s kommunikation med medborgarna. Det låter bra och visst är det viktigt med goda kontakter mellan vanligt folk och överheten.

Men man skall alltid vara misstänksam. Särskilt mot makten. Och när maktens institutioner bekymrar sig över att undersåtarna inte hänger med riktigt och måste kommuniceras med, bör man vara riktigt misstänksam.

DET BETYDER ATT makten är bekymrad över att undersåtarna inte inser hur god makten är och förtjänar mer förtroende. När makten "kommunicerar" skall det tolkas som att undersåtarnas måste ändra åsikt. De måste förstå sitt eget bästa, att makten är god mot dem.

Behovet av statlig kommunikation är störst i diktaturer. Om ett land har en informationsminister vet man att demokratin sitter trångt.

Visst är Sverige demokratiskt men kommunikationsstrategierna ökar oroväckande. Vi har redan en uppfostrande television i allmänhetens tjänst.

Och alltmer av opinionsbildningen är finansierad av skattebetalarna, fördelad till informationsinsatser som överheten anser behövs. Presstödet tillkom en gång för att låta skattebetalarna finansiera det socialdemokratiska partiets propaganda. Först infördes partistöd för att partierna skulle betala sina tidningars underskott. När socialdemokraterna tvingades använda hela sitt till att betala pressens underskott fick vi ett särskilt presstöd där tidningar med stora underskott fick mer (partistödet var ju så fiffigt att det gav mer till den redan störste, med presstödet blev det lägligt nog tvärtom.)

De senast åren har sett en snabb ökning av statens insatser för uppfostran och omskolning. Skatteverket lägger stora pengar på att lära oss hur viktigt det är att betala skatt. Nyligen innehöll de stora tidningarna bilagor för miljonbelopp om SIDA:s viktiga insatser mot AIDS.

Vi har tidigare påpekat att arbetsmiljöverket smällde minst 12 miljoner för att lära folk verkets nya namn. Och en del andra nyttiga läxor.

Alltmer av det offentliga samtalet också vid sidan av propagandainsatserna från makten är statsfinansierad. Staten finansierar revolutionära nackskottsromantiker och Peter Wolodarski i DN har visat hur nätverket jagvillhabostad.nu förra mandatperioden startades för att kampanja mot den borgerliga majoriteten i Stockholm och drogs igång av den socialdemokratiska hyresgäströrelsen med pengar som rörelsen får in i så kallad förhandlingsavgift. Men därutöver fick den minst 661.000 av skattebetalarna via omvägar som Boverket (200.000), Konsumentverket (!) (161.000) och Ungdomsstyrelsen – som hämtar pengarna från Allmänna Arvsfonden – (300.000).

Opinionsbildning som är oberoende från staten är alltmer sällsynt. Vi förlitar oss alltmer på staten. Och blir alltmer beroende av staten.

Den som inte vill befinna sig i underläge mot staten, som inte vill bli beroende av de snabba och enkla pengarna som skattebetalarna tvingas hosta upp till idéer de inte tror på eller myndigheter som behöver pengarna för att omskola dem har det kärvt.

Staten som opinionsbildare har alltid mer pengar och alltid enklare att komma över pengar. Och genom skatterna fördyrar den för dem som inte är med och äter av skattebetalarnas kaka.

SVESNK TIDSKRIFT tar inte emot statsunderstöd. Nu sänks de frivilliga intäkterna. Prenumeranterna och annonsörerna är för få för att finansiera tidskriften själva. Om inte intäkterna mycket snart ökar igen tvingas vi göra paus i utgivningen. Men det är inte för sent att bidra till tidskriftens överlevnad. Redaktionen finns på plats. Den saknar bara pengar att betala tryckeriet.

Men Svensk Tidskrift kommer igen. Någon gång. Gör Ditt för att det blir redan i februari. Prenumerera, även om det på kort sikt är en osäker affär!

På sikt kan ingen demokrati överleva om det offentliga samtalet styrs av makten, om tonen i debatten slås an av skattemyndigheterna och arbetsmiljöverket.

Staten är han, Persson. Tänk på det!